

Сергій Луцький, керівник відділу здоров'я Української Уніоної конференції, магістр суспільного здоров'я про позицію церкви Адвентистів сьогомого дня щодо гомеопатії

Ваш погляд на гомеопатію? Корисна вона чи ні? Звідки вона почалась?

Метод гомеопатії був зароджений на межі XVIII-XIX століття. Його засновником був алхімік і фармацевт Самуель Ханеман. Він захоплювався містиккою, був відомим послідовником спіритиста та медіума Сведенборга, приймав участь у спіритичних сеансах. Це перше, що повинно серйозно насторожувати християн. Тому що написано: "Солодка вода не тече з солонця" (Як.3:12).

Ендрю Уейл, який отримав степінь доктора медицини у Гарвардському медичному університеті, член-кореспондент Гарвардського університету у сфері етнофармакології, зауважив, що «Ханеман з головою пірнув у містицизм Емануїла Сведенборга».

Метод гомеопатії з'явився на фоні некомпетентної тодішньої медицини. У ті часи широко використовували ртуть, миш'як та інші сильнодіючі отрути у якості лікувальних засобів, а кровопускання вважалося майже панацеєю від усіх хвороб. Тому така медицина більше вбивала людей, ніж лікувала. І тому коли у такому "медичному контексті" Ханеман запропонував свій метод лікування, який включав належну гігієну, покращення харчування, свіже повітря та фізичні вправи, то з'явилися позитивні результати. Насправді користь такого лікування полягала в тому, що організму просто не заважали боротися з

хворобою отруйними препаратами того часу. І ті пацієнти, які були міцнішими, поступово йшли на поправку. Помилкою Ханемана було те, що цілющі властивості він приписав не здоровому способу життя і захисним силам організму, а дією гомеопатичних речовин. Таким чином, внаслідок тієї ж медичної некомпетентності, гомеопатія почала приживатися наряду з традиційною медициною.

Існує три закони гомеопатії:

1. Закон подібності: подібне лікує подібним. Слово «гомео ...» означає подібність. Якщо речовини, які у великих дозах викликають симптоми певного захворювання, дати хворому з такими ж симптомами, але у максимально розведених дозах, то це буде стимулювати організм до одужання. Це треба прийняти на віру як аксіому. Жодних доказів.
2. Закон нескінченного малих доз. Вважається, що чим більше розведена якась речовина, тим вона більш ефективна. У фармакології існує протилежний принцип: доза – реакція. Тобто, чим більшу дозу приймає людина, тим більшою буде реакція. Це логічно. У гомеопатії все з ніг на голову: чим меншу дозу вживає людина, тим більшою має бути реакція. Абсурд.
3. Закон потенціювання (струшування). При виготовленні препаратів у гомеопатії використовується особливий метод струшування. Ось що пишуть відомі гомеопати: “Ліки не мають сили, якщо їх просто багатократно розводити без енергійного струшування або просто розводити у великій кількості рідини. Також ліки не діють, коли їх тільки енергійно струшувати. Саме комбінація розведення та енергійного струшування робить ліки ефективними”. Вони вірять, що кожна речовина має у собі життєву енергію. По-науковому це називається віталізм. Жодними приладами неможливо виявити навіть наявності цієї енергії, тим паче заміряти її збільшення під час струшування та розведення. У неї потрібно просто сліпо вірити. А це вже

виходить за всякі межі доказової медицини.
Справжнісінька містика.

На усіх гомеопатичних препаратах вказується степінь розведення. Для цього використовується позначення C або D, за якими вказується якесь число. Наприклад, буква D означає десятинні розведення. Береться одна частина матричної настойки і розводиться у дев'яти частинах розчинника (найчастіше – вода). Це позначається як D1. Позначення D2 означає, що матричну настойку один раз розвели з водою у пропорції 1:9, потім з цього розчину взяли одну десяту частину і знову розвели її ще раз у пропорції 1:9. Іншими словами позначення D2 означає розведення у сто разів. Цифра D3 означає розведення у тисячу разів, D4 у десять тисяч разів і т. п. Вчені підраховали, що при розведенні D24, у кінцевій речовині не залишається жодної молекули вихідної речовини.

Буква C у позначеннях означає розведення у 100 разів, тобто, C1 – розвели у 100 разів, C2 – у десять тисяч разів, C3 – у мільйон разів. При позначенні C12, то в кінцевій речовині не залишається жодної молекули вихідної речовини.

Якщо подивитися сучасні препарати, які продаються в аптеках, наприклад, «Клімаксан», то на звороті бачимо вказане розведення C200. Але ж навіть при розведенні C12 не залишається жодної початкової молекули! А тут розведення C200! Питання: що ж вони продають? Або візьмемо препарат «Артофон». Одна таблетка містить розведення C12, C30 та C200, та при цьому ще й вказується, що при таких розведеннях того, що залишилося, взяли лише 0,003 г!

Тут потрібна дуже велика віра, що у таке повірити!

Один американський лікар, ілюструючи метод гомеопатії, наводить такий приклад: уявіть, що ви набрали з Атлантичного океану склянку води. Потім сіли на літак, полетіли до Тихого океану і вилили туди цю склянку. Далі ви добре перемішуєте Тихий океан до однорідної маси і берете звідти чайну ложку

розчину. Оце і є гомеопатичний препарат.

Що служить сировиною для гомеопатичних засобів?

Часто люди плутають фітотерапію і гомеопатію. Це невірно, тому що для приготування ліків гомеопати використовують речовини людського чи тваринного походження, хімічного або мінерального. Наприклад, при виготовленні препарату “Карцинозин” використовуються ракові клітини, взяті з пухлини молочної залози.

Чи має гомеопатія наукове підтвердження?

Як правило про ефективність гомеопатії заявляють лише ті, хто продає або виготовляє ці ліки. Незалежні дослідження не виявили жодних вагомих доказів на користь гомеопатичних ліків.

Британський медичний журнал “Ланцет” за 27 серпня 2005 р. надрукував результати мета-аналізу 110 досліджень як гомеопатичних, так і традиційних медичних препаратів, отриманий в рамках широкого дослідження, проведеного в Бернському університеті, Швейцарія. Не було знайдено жодних вагомих доказів, що гомеопатичний підхід до лікування відрізняється від використання плацебо.

“Медичний журнал Австралії” за 19 квітня 2010 року надрукував статтю “Гомеопатія: що говорять нам “кращі” докази?” Ось яким був висновок у цій статті: знайдені на сьогодні Кокрейновські огляди досліджень по вивченню гомеопатії не показують, що гомеопатичні ліки мають якусь дію, яка перевищує ефект плацебо.

А ось що заявляє ВОЗ:

“Гомеопатія – це не метод лікування. ВОЗ попереджує, що при таких захворюваннях, як ВІЛ, туберкульоз і малярія, люди не повинні покладатися на гомеопатичне лікування. Це була відповідь за питання молодих вчених, які занепокоєні

поширенням гомеопатії в країнах, що розвиваються, так як це може поставити під загрозу життя людей”.

І на завершення, ось що говорить про християнський підхід до оцінки різних методів лікування офіційний документ церкви АСД (Робочий курс Євро-Азіатського дивізіону):

«Дьявол активно работает как внутри, так и вне Церкви. В предостережении, записанном в Кол. 2:8, сказано: «Смотрите, братия, чтобы кто не увлек вас философией и пустым обольщением, по преданию человеческому, по стихиям мира, а не по Христу». В свете Великой борьбы, происходящей между добром и злом, Отдел служения здоровья призывает членов Церкви избегать методов, имеющих основание в нехристианской философии и верованиях. Церковь и ее институты должны содействовать оказанию компетентной помощи и внимательному отношению к человеку, уважая достоинство и права больных. Адвентистское здравоохранение и служение призваны поощрять только те методы, которые основаны на Библии, трудах Духа Пророчества или доказательных способах профилактики заболеваний, их лечения и сохранения здоровья. «Доказательность» предполагает наличие проверенных экспертизой статистически значимых фактов, благодаря которым повышается вероятность эффективности применяемых способов до убедительного, с точки зрения науки, уровня. Не следует поощрять использование методов, не имеющих твердой доказательной базы и не основанных на Священном Писании или трудах Духа Пророчества; к ним, в частности, относятся ароматерапия, кранио-сакральная терапия, **гомеопатия**, гипнотерапия, иридодиагностика, магнитотерапия, воздействие методами уравнивания энергий, диагностика маятником, лечение непроверенными растительными лекарственными средствами, рефлексология, повторяющиеся орошения толстого кишечника, «терапевтическое прикосновение» и уринотерапия».

Запитання – Алла Шумило